

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У РОЗВИТКУ
МАРКЕТИНГОВИХ, ФІНАНСОВИХ,
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА СВІТОВОМУ
ЕКОНОМІЧНОМУ ПРОСТОРИ**

*Матеріали
I Міжнародної науково-практичної конференції*

20 – 21 травня 2010 року
м. Луганськ

Проказа Т. В. Ценовые мультипликаторы в определении рыночной стоимости компании.....	75
Спрожецька К. С. Перспективи розвитку підприємств вугільної промисловості.....	77
Телічко Н. А., Кузьменко Г.В. Місце недержавних пенсійних фондів у соціально-економічному розвитку країни	79
Чеберяко О. В., Капушак Т. С. Накопичувальна система загальнообов'язкового державного страхування.....	81
<u>Проблеми оподаткування бізнесу</u>	
Боровик П. М. Недоліки системи оподаткування аграрних формувань.....	83
Прокопчук О. Т. Оцінка змін у механізмі підтримки виробників молока та м'яса за рахунок коштів ПДВ.....	85
Тулуш Л. Д. Досвід справляння ПДВ у сільському господарстві європейських країн.....	87
<u>Інформаційні технології в бізнесі</u>	
Батарчуков О. В., Зверєв Г.Р. Тенденції розвитку маркетингових, фінансових, інформаційних технологій у лікувально-профілактичних установах.....	90
Вдовенко Ю. Інформаційні технології в організації бухгалтерського обліку та аудиту.....	94
Жучок Т. М., Янушевська С. О. Використання інформаційних технологій у розвитку інноваційного потенціалу організацій.....	96
Зламанюк Т. В. Дослідження та вдосконалення підсистеми планування та контролю робіт виконуваних на підприємстві «Торезантрацит».....	99
Івченко Є. І. Методологічні підходи до підвищення ефективності діяльності підприємств за допомогою сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.....	101
Михайлова И. А., Цыганкова С. А. Подход к исследованию информационных потребностей преподавателей ВУЗа при создании комплексной базы знаний учебного назначения.....	104
Сидоренко А. М. Автоматне моделювання – основний метод прогнозування бізнес процесів в умовах глобалізації.....	106
<u>Впровадження сучасних систем та методик у процесі навчання бізнесу</u>	
Іванчук Р. М. Іванчук О. А. Інноваційні методи навчання у вищих навчальних закладах України як захід запобігання плагіату щодо інтелектуальної власності.....	109
Комарова І. В. Інноваційні підходи до оцінювання знань студентів як запорука забезпечення якості підготовки фахівців.....	112
Матушкіна М. В. Методи навчання як засіб мотивації персоналу.....	115
Прищепя Н. П., Прищепя Ю. М. Проблеми якості дистанційного навчання.....	117
Відомості про авторів.....	120

Напрямки господарювання підприємств різноманітні, тому в управлінні фірмами, що займаються декількома видами діяльності, не можливо обійтись без використання систем і технологій. При цьому слід врахувати зміни нормативно-законодавчої бази, різні принципи відображення деяких господарських операцій в бухгалтерському обліку та згідно з вимогами податкового законодавства.

Висновки з даного дослідження й перспективи подальшого розвитку у цьому напрямку. Як висновок, можна зазначити, що збільшення інформаційної насиченості в зовнішньому середовищі вимагає проведення значних організаційних змін на підприємствах, а особливо у сфері інформаційного забезпечення. При цьому витрати на інформаційні технології повинні бути обґрунтованими і сприяти реалізації нових перспективних ідей.

На підприємствах повинен виконуватися принцип централізованого управління інформаційними системами, що дозволить швидше здійснювати ефективний пошук документів у компанії, розмежувати права доступу до інформації; полегшить делегування повноважень працівникам; вирішить завдання інформування працівників у рамках окремого підрозділу та компанії в цілому.

Таким чином, в Україні одним із основних завдань та напрямів розвитку у сфері управління підприємством та організації бухгалтерського обліку і аудиту стає розвиток інформаційних технологій, уміння інформаційних підрозділів правильно використовувати нові рішення, що забезпечують підвищення ефективності роботи компанії та використання її потенціалу.

Література

1. Європейський вибір. Концептуальні засади стратегії економічного та соціального розвитку України на 2002-2011 роки. Послання президента України до Верховної Ради України.
2. Дракер П. Следующая информационная революция // [www.consulting.ru /main/soft/text/m2/013_revolution.htm](http://www.consulting.ru/main/soft/text/m2/013_revolution.htm).
3. Івахненко С.В. Інформаційні технології в організації бухгалтерського обліку та аудиту...-К.: Наукова думка, 2006.-343 с.
4. Сиротинська А.П. Інформаційні системи підприємств малого бізнесу.- К.: Наукова думка, 2006.-263 с.

УДК 338.22:004

Жучок Т. М.

Янушевська С. О.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОРГАНІЗАЦІЙ

Перехід, що відбувся до інформаційного суспільства, вніс істотні корективи не тільки до стратегій, але і в саме середовище існування сучасних організацій. Динамічність і невизначеність навколишнього середовища давно вже стала основним чинником, що впливає на конкурентоспроможність організацій і одним з найбільш істотних наслідків формування інформаційної економіки, до головних ознак якої можна віднести формування загального інформаційного простору, перетворення інформації на стратегічний ресурс сучасних організацій, виникнення ринку інформаційних продуктів, широке розповсюдження віртуальних організацій.

Глобалізація бізнесу, що супроводжується інтенсивним розвитком інформаційних технологій і інформаційних систем, зумовила необхідність створення нових організаційних форм і нових стратегій бізнесу, що є проявом тісної і інтенсивної взаємодії різномірних складових інноваційного процесу [1]. Зміни в технологіях здатні спричинити

за собою розробку нового продукту, що, у свою чергу, створює базу для зміни бізнес-процесів в організації, а надалі, можливо, і для зміни самої організаційної структури, а також формування і розвитку нових ринків.

На базі використання інформаційних і телекомунікаційних технологій невеликі фірми все частіше включаються в активну взаємодію з крупними компаніями, що створює умови для формування нової мережевої економіки. Таким чином, інноваційний процес стає загальним і розповсюджується не тільки на окремі організації і ринки, але на всю економіку в цілому. Нові організаційні форми, викликані до життя мережевою економікою, вигідно відрізняються від колишніх підвищеною здібністю до адаптації завдяки наступним особливостям: розширенню практики видаленої роботи; високій швидкості взаємодії між підсистемами; можливості об'єднання на базі єдиної мережі організаційних систем різної природи, рівня складності і призначення.

Не дивлячись на те, що мережева економіка самим своїм існуванням диктує необхідність сумісного функціонування організаційних структур надзвичайно широкого спектру, інтегрований бізнес не позбавляє суб'єктів економіки їх специфічних відмінностей, а, швидше, дає можливість оптимального використання останніх для успішного ведення бізнесу.

Найбільш значні конкурентні переваги організації сьогодні можуть бути досягнуті не тільки і не стільки за рахунок технології і ресурсів, до яких має доступ фірма, а завдяки неповторній специфіці бізнесу, що є продовженням і розвитком специфічних особливостей фірми. Способом формування і розвитку такої специфіки є застосування стратегії безперервного оновлення. Таким чином, перманентна інновація стає вирішальним чинником, що формує стійкі конкурентні переваги фірми.

Очевидно, що мережева інформаційна економіка в даний час є тим середовищем, яке створює для організацій можливість гармонійного об'єднання інформаційних систем і стратегічних підходів. Використання інформаційних технологій, покладених в основу функціонування сучасних бізнес-мереж, дає організаціям можливість зробити якісний стрибок в ефективності. Перетворення інформаційних технологій і систем на невід'ємну складову організаційної інфраструктури стало необхідною умовою забезпечення високого рівня адаптивних можливостей організації. Проте процесу формування мережевої інформаційної економіки супроводять також тенденції, що виникають як неминучий побічний ефект наростаючих процесів інформатизації суспільства. Ці тенденції деякими авторами визначаються як мінливе оточення, турбулентність організаційного середовища та інше. В умовах, що постійно змінюються, при браку інформації організаціям для забезпечення їх виживання необхідне істотне підвищення їх адаптаційних здібностей, що виражається в збільшенні швидкості коректування їх стратегії і тактики.

Для забезпечення вдосконалення адаптаційних властивостей організацій вимушені вводити відповідно до наростаючих змін зовнішнього середовища нові, ще ефективніші засоби підтримки з боку комп'ютерного і програмного забезпечення, тим самим роблячи свій внесок в посилення вже існуючих тенденцій зростання складності і невизначеності свого оточення. Інформаційні технології, таким чином, грають роль своєрідного каталізатора: будучи відгуком організацій на зростаючу складність і динамізм бізнес-процесів, вони ще більш посилюють описані тенденції. У цих умовах технології і системи обробки інформації забезпечують резерв виживання організацій тільки у разі максимальної повної відповідності процесів обробки інформації зовнішнім умовам, швидкість зміни яких постійно зростає. Специфіка сучасних бізнес-процесів диктує необхідність перегляду самої процедури розробки інформаційних технологій для організацій. Проблема неминуче приводить до поглибленого розгляду концепції організаційного навчання, в якій за останній час акценти були значно зміщені з концепції «навчання у дії» на концепцію «навчання у використанні».

Складність технологій і динамізм бізнес-процесів неминуче спричиняють за собою необхідність прискорення проведення інноваційних перетворень взагалі і вдосконалення

процедур обробки інформації зокрема. В результаті отримувані інформаційні продукти настільки багатогранні, що повний прогноз результатів їх використання стає складною, тривалою і дорогою процедурою. Тому в сучасних умовах набуває все більшого поширення практика, коли організації проводять комплексне дослідження достоїнств і недоліків розробленої технології в процесі її використання, а знання, отримані при цьому, використовуються при розробці нових поколінь інформаційних продуктів.

Досвід останніх років показав, що без успішно функціонуючого механізму організаційного навчання практично нездійсненною виявляється і сама розробка і реалізація ефективної стратегії організації. У ситуації ж, коли такий механізм існує і працює, виживати і успішно функціонувати вдається навіть організаціям, що не мають чіткої стратегії, - за рахунок підтримки стану динамічної рівноваги із зовнішнім середовищем шляхом покрокових змін. Такий стиль управління отримав назву «раціональний інкременталізм» [2]. Він практикується, як правило, у випадках, коли надійний прогноз майбутнього стану організації і проведення самостійної стратегії розвитку стають для організації неможливими.

В даний час концепція організаційного навчання не обмежується рамками однієї організації. Ефективне навчання організації має на увазі включення її в створювані мережі організацій і знань. Разом із створенням складних організаційних мереж, що постійно розширюються, ростуть і інформаційні мережі відповідних областей знань.

Не дивлячись на сильну розосередженість джерел спеціалізованої інформації, зусилля організацій-учасників мережі можуть бути легко об'єднані для забезпечення оптимальної взаємодії. Виникаючі інфраструктури взаємодії, що базуються на нормах вільного доступу до інформації, створюють сприятливі умови для сумісного проведення організаціями науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт.

Проте багато в чому економіка сучасного інформаційного обміну між організаціями ще не має повної структурної оформленості, а бізнес-взаємодії між організаціями, включеними в мережу, найчастіше носять безсистемний характер. Ситуація посилюється тим, що складність обробки постійно зростаючої кількості інформаційних ресурсів приводить до виникнення ряду специфічних проблем, пов'язаних з інформаційною надмірністю.

Очевидно, що в даний час проблема надмірності інформації переросла рамки конкретних організацій, що ще більше підсилює необхідність інтенсивних взаємодій між організаційними структурами. Проте, не дивлячись на хаос і безсистемність, супутні початковому етапу створення глобальних бізнес-мереж, останнім часом все виразніше починають виявлятися нові можливості, які обіцяє суспільству використання інформаційних технологій. Підтримка і розвиток цих можливостей вимагає тісної координації між структурами бізнесу, що, поза сумнівом, повинно спричинити за собою в самому недалекому майбутньому реінжиниринг бізнес-процесів.

В цілому процес утворення зв'язків між бізнес-системами в інформаційному просторі характеризується наявністю великої кількості проявів явищ самоорганізації, що взагалі властиво складним системам, що знаходяться в змозі з високим ступенем невизначеності. Саме на цій стадії оформлення структурних зв'язків можливий найбільш широкий вибір альтернатив розвитку системи, що, стосовно проблеми формування мережевої економіки, свідчить про значимість вибору способу організації зв'язків в інформаційному просторі.

Ще однією проблемою, супутньою формуванню глобального інформаційного простору, є той факт, що велика кількість явищ самоорганізації і наявність ряду недосконалої виникаючих мережевих структур приводять до формування, разом з формалізованими, впорядкованими зв'язками між організаціями, великої кількості неканонічних, неформальних зв'язків, що ускладнюють процедуру координації і управління мережевими процесами.

Враховуючи наростаючу складність як самих організаційних структур, так і процесів, що протікають в зовнішньому середовищі організації, можна припустити, що для мережових організацій виправданим буде підхід, що полягає в розбитті системи на підсистеми і максимальному повного використанню потенціалу процесів самоорганізації в підсистемах у поєднанні з координуючими діями підсистеми, що управляє. Така стратегія може забезпечити можливо більш оперативне реагування на спонтанні зміни зовнішнього середовища організації.

Очевидно, що сучасний етап формування мережової економіки характеризується оформленням мережових організаційних структур на базі інтенсивних інформаційних взаємодій, що супроводжується виникненням цілого ряду специфічних питань, що вимагають нових нетрадиційних підходів до їх рішення.

В умовах нелінійності, що посилюється, і динамізму бізнес-процесів особливо актуальною стає проблема адекватності використовуваної інноваційної моделі. Характерною особливістю сучасних інноваційних процесів є те, що будь-яка інформація про їх протікання швидко стає застарілою, що веде до все більшого збільшенню розриву між моделлю і реальністю. Динамічне моделювання дає можливість, відштовхуючись від початкової бізнес-моделі, реалізовувати безперервний процес її поліпшення і адаптації, досягаючи необхідного ступеня адекватності. Особливо вражаючі результати динамічне моделювання бізнес-процесів обіцяє дати у разі заміщення навчання з простим зворотнім зв'язком при незмінних правилах і/або моделі на навчання вищого порядку, в якому правила і/або моделі адаптуються.

Таким чином, в умовах нелінійності бізнес-процесів, що протікають в сучасному економічному середовищі, до самого інноваційного процесу повинна бути застосована стратегія перманентної інновації [3]. Інновації створюють для організації могутній резерв, який дає можливість вижити, проте в більшості випадків вони ж є і основним джерелом складнощів і проблем. Саме тому кваліфіковане управління інноваційними процесами стає для сучасних організацій надзвичайно актуальним завданням.

Література

1. Данильченко И. В. Пути внедрения инноваций // Бизнес-информ, 1997. 2. Quinn J.B. Strategic Change: Logical Incrementalism. // Sloan Management Review, 1978. Vol. 1. № 20. Fall. 3. Василенко В.А., Мельник И.Е. Стратегии и инновации в системе менеджмента: Учебное пособие. – М.: МГИУ 2001. – 418 с.

УДК 338.2:622.33

Зламанюк Т. В

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДСИСТЕМИ ПЛАНУВАННЯ ТА КОНТРОЛЮ РОБІТ, ВИКОНУВАНИХ НА ПІДПРИЄМСТВІ "ТОРЕЗАНТРАЦИТ"

Багато проблем Донбаського регіону стосується звичайно вугільної промисловості. Структурний підрозділ Державного підприємства «Торезантрацит» здійснює технічну політику в галузі забезпечення якості вугілля та стандартів, забезпечує технологічний контроль основних процесів видобутку вугілля та готової продукції. Підрозділ створенню з метою сприяння здійсненню технічної політики в галузі забезпечення вугілля, контролю якості та стандартів, забезпечує технологічний контроль процесів, а також здійснення підприємством установлених завдань виробничо-господарської та інших видів діяльності, передбачених Статутом Підприємства, а також з метою сприяння розвитку економіки і інвестиційної діяльності, одержування прибутку підприємств.

Досліджуючи СП «Торезантрацит» були виділені такі проблеми, які потребують уваги - проблеми ефективного використання обмежених виробничих ресурсів, керування